

۱. عَيْنِ التَّرْجَمَةِ الصَّحِيحَةُ: (۰/۵) هر مورد ۰/۲۵

ألف) الدَّمُوعُ أَصْبَحَتْ عَلَامَةً لِلْحُزْنِ.

۱. اشک ها در صبح علامت x غم شدند.

۳. خون علامت غم است.

۲. اشک ها نشانه ای برای غم شدند.

۴. خون ها نشانه ی x ناراحتی شدند.

ب) كانت للعرب مفردات مُعْرَبَةٌ.

۱. عرب ها واژگان عربی شده ای داشتند.

۳. اعراب کلمات عربی داشتند.

۲. برای عرب ها واژگان مفردی به عربی بود.

۴. برای اعراب مفردهایی به عربی بود.

۲. عَيْنِ نَائِبِ الْفَاعِلِ وَذَكَرَ نَوْعَهُ: (۱) هر مورد ۰/۲۵

ألف) يُصْنَعُ الْخُبْزُ اللَّذِيذُ مِنَ الْعَجِينِ. نَائِبِ فَاعِلٍ: الْخُبْزُ، نَوْعٍ: اسْمُ ظَاهِرٍ

ب) إِنَّمَا بَعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ. نَائِبِ فَاعِلٍ: "ت" در بَعِثْتُ، نَوْعٍ: ضَمِيرِ بَارِزٍ

۳. عَيْنِ الْأَفْعَالِ النَّاْقِصَةِ وَذَكَرَ اسْمَهَا وَخَبْرَهَا: (۱/۵) هر مورد ۰/۲۵

ألف) الْبَنَاتُ صِرْنَ مَشْغُولَاتٍ بِالذَّرْسِ. فَعْلٌ نَائِقِصُهُ: صِرْنَ، اسْمُ صِرْنَ: ضَمِيرِ "ن" در صِرْنَ، خَبْرُ صِرْنَ: مَشْغُولَاتٍ

ب) كَانَتْ هَيْلِينَ مَعْرُوفَةً فِي الْعَالَمِ. فَعْلٌ نَائِقِصُهُ: كَانَتْ، اسْمُ كَانَتْ: هَيْلِينَ، خَبْرُ كَانَتْ: مَعْرُوفَةٌ

۴. عَيْنِ الْأَفْعَالِ الْمَجْهُولَةِ ثُمَّ تَرْجَمَهَا: (۱/۵) هر مورد ۰/۲۵

ألف) تُقَدِّمُ الْمَوَاعِظَ لِلْأَبْنَاءِ. تُقَدِّمُ: تَقْدِيمٌ مِي شُود

ب) أُسِرَ الْعَدُوُّ بِيَدِ الْمُسْلِمِينَ. أُسِرَ: اسِيرُشُد

ج) سَيُشْرَبُ الْمَاءُ فِي الْإِنَاءِ. سَيُشْرَبُ: نَوْشِيدَهُ خَوَاهِدُشُد

۵. كَمْ (جِنْدٌ) فَعْلًا مَجْهُولًا فِي الصَّفْحَةِ ۸۷ مِنَ الْكِتَابِ؟ ۲ (وُلِدَتْ، وُلِدَ) [ذَكَرَ تَعْدَادَ كَافِيَسْتِ]. (۰/۵)

حقیقی